

Povestea stațiunii Sarata Monteoru - Buzau

Localitatea Sărata este atestată documentar la 27 mai 1510 într-un hrisov dat de Domnul Țării Românești Vlad cel Tânăr. Podgoriile și viile de la *Sărata* au constituit interes major pentru marile familii de boieri buzoieni și chiar pentru Domni; astfel, la 25 decembrie 1634 moșia din satul Sărata devine proprietatea familiei Cantacuzino, iar în zonele învecinate era [proprietar de vii](#) chiar marele domn Constantin Brâncoveanu (1688 – 1714). Din punct de vedere istoric [Sarata Monteoru](#) a luat ființă în anul 1895, când Grigore Monteoru a pus bazele stațiunii.

SOUVENIR de la
Sărata - Monteoru

Casino Monteoru

În acest deal al Sărății este amintită începând cu secolul al XIX-lea localitatea Monteoru, vestită pentru fabricarea vinului, țuicii, țesăturilor de borangic, dar mai ales pentru că este foarte avută în substanțe minerale

și mai cu seamă în păcură, sare, piatră de construcție, ape minerale între care renumita sorginte de la Murătoarea. Localitatea, la 1885, avea și industrie: extragerea păcurei și distilarea ei, o moară cu aburi, o moară de apă cu turbine, 2 fabrici de petrol din care cea de la gara Monteoru e una din cele mai însemnate din țară.

Înflorirea economică a satului s-a datorat activității desfășurate de marele proprietar Grigore Monteoru. Om energic și întreprinzător, după ce se stabilește la Sărata, desfășoară o intensă activitate economică transformând localitatea și împrejurimile în cel mai important centru de extracție și prelucrare al petrolului în spațiul românesc.

Înfloritoarea comună este astfel descrisă în 1892 de Basil Iorgulescu: *are 2 școli... acestea împreună cu primăria se află instalate într-un magnific local, cu care nu rivalizează nici un județ, construite cu cheltuiala proprietarului de aici Grigore Monteoru, o frumoasă biserică... cu hramul la 15 august, cârciumi 10, locuințe convenabile, cele din Monteoru sunt mari, curate și construite cu o oarecare îngrijire. Pe lângă [mina de păcură](#) și instalațiunile necesare, comuna are demn de vădit: [castelul proprietarului](#), care pe lângă arhitectură și gust estetic, întrunește o rară și binevoitoare ospitalitate. Pe vârful dealului Pragu, se pot vedea încă ruinele unei vechi fortificații numită [Cetățuia](#). În timpul verii sunt vizitate mult apele de la Murătoarea, care, prin rezultatele binefăcătoare și sigure ce dau suferinzilor, impune proprietarului a le transforma în băi sistematice.*

Harnic și întreprinzător, Grigore Monteoru a construit în 1871 la Monteoru o distilerie – prima fabrică de ulei mineral din România. A ridicat aici șase schele la puțurile de petrol și a extins continuu exploatarea, încât în 1897 existau 64 de guri de exploatare. În paralel, înțelegând rolul deosebit al apelor minerale de la izvoarele din zonă în [tratamentul unor boli](#), cu ajutorul doctorului Guynot, medic la Aix les Bains, pune bazele stațiunii balneare Sărata Monteoru la 1 iulie 1895. Întrucât acestea devin cunoscute în întreaga Europă, construiește aici două hoteluri cu peste 100 de camere și un cazinou modern.

Activitatea economică nu este singura preocupare a lui Grigore Monteoru. El a fost un influent om politic, reprezentant de frunte al Partidului Național Liberal. A fost membru în Consiliul Județean, deputat și senator de Buzău, funcție prin care s-a implicat în toate problemele care hotărau viața politică a județului și a țării. Susținător fervent al modernizării României, Grigore Monteoru a sprijinit politicește și materialicește războiul pentru câștigarea independenței, fiind președintele Comitetului pentru cumpărarea de arme al județului Buzău constituit la 1 august 1877.

Totodată, Grigore Monteoru a fost și filantrop, implicându-se în ridicarea și întreținerea spitalului de la Pogoanele – Spitalul *Elena și Grigore Monteoru*, pentru care dona anual 120.000 lei, sumă considerabilă pentru acele vremi.

Având o largă deschidere spre progres și înțelegând rolul culturii în transformarea modernă a statului român, a fost unul dintre cei mai activi membri din conducerea Ligii Culturale – secțiunea Buzău. În același timp, a făcut parte din Comitetul de supraveghere și administrație al Gimnaziului *Tudor Vladimirescu*, înaltă școală de renume național devenită astăzi Colegiul Național *B.P. Hașdeu*.

Grigore Monteoru a avut o mulțime de proiecte: voia să construiască o [uzină electrică](#) și o linie de tramvai de la gara Monteoru până în stațiune dar, bătrân și bolnav, nu le-a mai putut îndeplini. Moare la 30 decembrie 1898 în casa sa din București și este înmormântat în cavoul familiei din Monteoru. Marea sa avere, estimată la 8 milioane de lei (sumă uriașă pentru acea dată), a fost lăsată soției și fiicelor sale. Poate nu întâmplător, fiica sa Virginia s-a căsătorit cu doctorul Constantin Angelescu care, în calitate sa de Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, a aprobat construirea la Buzău a Liceului de fete *Constantin Angelescu*, actualmente Colegiul Național *Mihai Eminescu* și a Școlii Normale de fete, actualmente sediul [Muzeului Județean](#) Buzău.